

ESG Disclosure Forordningen (mm.) – så er det lige op over!

EU vedtog den 27. november 2019 den såkaldte "disclosureforordning", som fastsætter nye krav til en række virksomheder i den finansielle sektor i forhold til offentliggørelse af bæredygtighedsrelaterede (ESG) oplysninger. Forordningen træder i kraft den 10. marts 2021, hvorfor det er vigtigt at fastslå, om forordningen finder anvendelse på din forretningsmodel, og i bekræftende tilfælde forstå de retsvirkninger, der følger med forordningen.

De europæiske tilsynsmyndigheder, EBA, EIOPA og ESMA, offentliggjorde den 23. april 2020 en fælles høring af udkast til delegeret forordning, der skal præcisere en række af de oplysningsforpligtelser, der følger af disclosureforordningen.

Vi sætter ved denne nyhed fokus på, hvilke finansielle aktører, der er omfattet af disclosureforordningen samt hvilke krav forordningen stiller til aktørerne.

Baggrund

Disclosureforordningen er en del af EU Kommissionens Action Plan for Financing Sustainable Growth, hvor der sættes fokus på målene for bæredygtig udvikling. Handlingsplanen har til formål at styrke indsatsen over for klimændringer ved bl.a. at bringe finansieringsstrømme i overensstemmelse med en klimarobust udvikling.

De finansielle virksomheders bæredygtighedsrelaterede oplysninger til investorerne, herunder om bæredygtighedsrisici og negative bæredygtighedsvirkninger, er ikke underlagt harmoniserede krav. Derfor er der fra EU's side et harmoniseringsønske om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere giver investorerne bestemte oplysninger vedrørende deres tilgang til integrationen af bæredygtighedsrisici.

Disclosureforordningen søger i den forbindelse at reducere informationsasymmetrien i forholdet mellem de finansielle aktører og kunderne med hensyn til bæredygtighedsrisici. Forordningen kræver bl.a., at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere giver oplysninger til slutinvestorer forud for indgåelse af en aftale.

Forordningens anvendelsesområde

Forordningen finder anvendelse på 1) **finansielle markedsdeltagere** og 2) **finansielle rådgivere**. Reglerne i forordningen varierer afhængigt af kategoriseringen. Det er vigtigt at have for øje, at definitionerne i forordningen ikke følger terminologien, der følger af MiFID, hvilket synes uhensigtsmæssigt.

Finansielle markedsdeltagere udgør bl.a.:

- forsikringsselskaber, der udbyder et forsikringsbaseret investeringsprodukt (IBIP)
- investeringselskaber og kreditinstitutter, der yder porteføljepleje
- FAIF'ere og UCITS-administrationsselskaber
- forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde og sociale iværksætterfonde.

Finansielle rådgivere udgør bl.a.:

- forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er
- kreditinstitutter og forsikringsselskaber, der yder investeringsrådgivning
- FAIF'ere og UCITS-administrationsselskaber, der yder investeringsrådgivning

Forordningen finder således ikke anvendelse på fondsmæglerselskaber, som alene yder investeringsrådgivning. Herudover indeholder forordningen en bagatelgrænse i forhold til finansielle rådgivere, idet forordningen ikke finder anvendelse på finansielle rådgivere, som har færre end tre ansatte.

Herudover er det vigtigt at notere sig, at virksomheder, der både udøver aktiviteter som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere, betragtes som finansielle markedsdeltagere, når de handler som producenter af finansielle produkter, herunder yder porteføljepleje, og som finansielle rådgivere, når de yder investeringsrådgivning. Det betyder, at de både skal efterleve forordningens krav til finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

Forordningens forpligtelser til finansielle aktører

Forordningen pålægger finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere, under hensyn til deres størrelse, arten og omfanget af deres aktiviteter, at tage stilling til:

- miljømæssige, sociale og personalemæssige spørgsmål samt spørgsmål om respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse ("**Bæredygtighedsfaktorer**")
- potentielle miljømæssige, sociale eller ledelsesmæssige begivenheder, som kan have faktisk eller potentiel negativ indvirkning på værdien af en investering ("**Bæredygtighedsrisici**")

Derudover medfører disclosureforordningen konkrete forpligtelser for aktører på hhv. virksomheds- og produktniveau til bl.a. at:

- angive i deres politikker, hvordan de integrerer bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse politikker på deres hjemmesider
- angive oplysninger i deres aflønningspolitik, om denne er i overensstemmelse med integreringen af bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmesider
- vurdere og oplyse om, hvorvidt investeringsbeslutninger tager hensyn til negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer
- oplyse om måden hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i deres investerings- eller forsikringsrådgivning, før en aftale indgås
- give nærmere oplysninger forud for indgåelse af en aftale på deres hjemmesider og i periodiske rapporter om produkter, som fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika, eller har bæredygtige investeringer som mål.

Det er vigtigt at bemærke, at nogle af forpligtelserne i forordningen er fastlagt ud fra et "comply or explain" princip, med mindre man er en virksomhed af en størrelse, hvorefter kravene gælder ubetinget. "Comply or explain" princippet indebærer, at virksomheder enten vælger at følge kravene i overensstemmelse med forordningen eller angiver en klar begrundelse for, hvorfor de ikke gør det, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår de agter at følge reglerne.

Forslaget til delegeret forordning af 23. april 2020, som præciserer de regulatoriske tekniske oplysningsforpligtelser, der følger af disclosureforordningen, indeholder mere detaljerede bestemmelser om forpligtelserne for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

Der kan ved hjælp af den delegerede forordning skabes mere klarhed om omstændighederne ved indholdet, metoden og formen, som ESG-oplysningerne skal offentliggøres under. Disse tekniske standarder retter sig både mod investeringsprodukter og de oplysninger, som virksomhederne er pligtige til at offentliggøre.

Finans Danmark har bidraget med et hørings svar til udkastet, hvor Finans Danmark fremhæver vigtigheden af, at der er fokus på offentliggørelse af oplysninger, der er væsentlige, og som skaber værdi for kunden. Klare og lettilgængelige oplysninger omkring bæredygtighed er vigtige for at fremme bæredygtige investeringer.

InvesteringDanmark udsendte november 2020 en brancheanbefaling vedrørende "minimumshåndtering af bæredygtighed", hvor man især anbefalede medlemmerne at implementere de fem første anbefalinger fra Forum for Bæredygtig Finans. Brancheanbefalingen indeholder anbefalinger om Politik for samfundsansvar, ESG-integration, aktivt ejerskab via dialog og stemmeafgivelse, norm- og aktivitetsbaseret screening, rapportering og særlige overvejelser ved statsobligationer.

Det oplyses, at henset til omfanget af den kommende regulering på området, vil anbefalingen blive opdateret årligt.

Det fremgår af et brev til ESA'erne af 30. oktober 2020, at forslaget til den delegerede forordning forventes at blive vedtaget senest i januar 2022. Dette rykker på den tidligere frist, der var angivet til 10. marts 2021. Dermed vil de finansielle aktører alene være forpligtet til at overholde de generelle principper om bæredygtighedsrelaterede oplysninger, der er fastsat på level 1-niveau, hvorved aktørerne må vente på de yderligere krav, der kommer til at følge af level 2-retsakten.